

Հայ թժիւկը

Բարեկամիս Պ. Տիգ. Բազարնեանին

Իրա՛ւ, զիտե՞ս բապաննել Մարի, խեղդել
Ուկրբերու, ջղեռու մէջ, զ ետեղի

Գրլուխ ամեն խօս կուտծի. —
(Խանդա՛զըն գործ՝ ուր կայ վրասնն ահարկու
Խաբուած սիրոց բիբուրքան դիպելու.
Խնչպէս խաբուած ուամիի ։)

Գիտե՞ս համեւէ բաբախաւմները սրբին,
Կեսանին հայլերն որոնց ներեւ կը բափին
Մեռած հրակներն այսեր :

Հին սուրբը պէս, ի՞նչ, բարի եւ եւ կարա՞ղ.
Զերդ մանգալուած կականերու ինկած ուոյ՝
Սիրոզդ վերե՞ր կ'համբուր :

Առդ եկո՞ւր, ո՞վ երբայր, ծրճած՝ չը զիտեմ
Երկիր իշխող ո՞ր աստին տէկ փրբերէն.
Նկո՞ւր, բգեզ, դողդղազին,

Պիտի տանիմ Աւախան մ' (յոյսի գերեզման)
Ա'լ աւելի խոր ցաւերով, օրին՞ւր հան
Կէս շիրմախա՞րը ցեղին :

Հոն, հիւդէ հիւդ սրբում հալես պիտի դուն
Բանալով խուլ ողբի դրաները զալփուն .

Վերմակներէ դուրս, նիհար
Թեւեր ենզի պիտ' երկնան վերամբարձ,

Եւ պիտ' ուղայ, մրցու խըրնիքը յանկարձ՝
Իրեւ ոսկոյ համ մ' ըլլար :

Ու առջեւդ հան պիտի տեսմեն՝ մահանու
Կալմերու զալարուող կոյս մ' հիւանդոս,

Թաց խորեւրու մէջ՝ ործգոյն,
Դևմեր վրտիս, բիբեր՝ տենդի վառարան,

Ու փոխա ան աւեգակին կը տեսնան
Հրդինն իրենց զիւղերուն .

Սրբեր վիրոս, վիրոս լանջե՞ր՝ լի արդա
Վրեմենուով, սարափեւրէ խելազա՞ր
Ճակասներ՝ ուր բժնամերն

Անարգ սուրեւր կ'արձակին բոց ու ահ .
Հոն կը գրեն, ըստ կամիր, կեսմ' վազր մահ. —
Ճակասազիր անկայուն . . .

Զարդուած կողե՞ր՝ որ կը դողդղան սուլիմներէն
Խնչպէս յովազ մ' թր բայպամին յորբանեն .

Ցուրտի, սովի մէջ՝ դելին
Հիւծախս բուեր, աղիմներ չոր ու ցամքած՝
Ուր անյաց հայլցը, երգուր մարմանան,
Կը հաւ մորքը ոսկրին :

... Ահա — ո՞վ վեճ — եկբայրներուդ այս անվերջ
Քայլայումին առջիւ, օրմար, պրժիտ մէջ
Խնդրած պատօնի, ընդիմ' զ, վէս,
Շանիր նրման՝ որ կ'եւկրնայ պապատին,
Գուցիք, ուզէ, ո՞վ երբայր, դու, մալեզին,
Նըօրակի տեղ՝ սա՛ւր ուզես . . .

ԴԱՆԻԵԼ ՎԱՐՈՒԺԱԿԻՆ

ՃԱՓՈՆԸ

(Ծար.)

Քարեթեանները ու Մինաօթօները երեք
Ճիւղի կը բաժնուին, որոնց անունները կ'անձ-
նաւորեն այդ կերպուացման գործին երեք մեծ
Փուլերը : Բուն Քարեթեաններուն եւ զուտ
Մինաօթօններուն օրով (այս վերջինները իրենց

օժանդակ ունենալով պալատապետ՝ Հուօները)՝
միապետութիւնը աւատական էր եւ ընկերու-
թիւնը ամրողովին զինուորական : Վալուա-
ները եւ Աշխեականները բացարձակ միապետու-
թեան վերահասատութիւնը կը պատրաստեն .
իրենց օրով, աւատականութիւնը կը ակարա-
նայ, բարքերը կը նրբանան, արուեստները կը
զարգանան, բայց այդ Հարստութիւնները կը
խորտակուին այն ներքին պայքարներուն եւ
յերափոխութեանց մէջ որ յառաջ կուզան ժջ.
զարուն : Ժէ. գարսուն, Պուրպուներն ու Թո-

քուկալաները կը յաջողին կերպնացեալ կառավարութիւն մը կազմել երկու երկիրներուն մէջ ալ, կը գտնենք կարգը, բարոք վարչութիւնը, զինուորական ազնուականութիւնը՝ արքունիքի ազնուականութեան փիտուած, Եւ կեղեցին Պետութեան հպատակ, երկրագործութիւնը և ճարտարարուեստը բարզաւած, քառավալարութիւնը, դասական ոճը, բանավարականութիւնը, գրականութեան եւ արուեստ-

տութեան արդինք եղող անտեսական ու ընկերական յառաջդիմութիւնները այդ բացաձաւակափութեան անկուսը յառաջ կը բերին թէ՛ ծափոնի եւ թէ՛ Ֆրանսայի մէջ զինապետը այլ եւս չի կընար զեկավարել վարչութիւնը որ շատ բարդ գարձած է, պաշտօնատարներու ապկարտութիւնը կառովարութիւնն անզօր կը դարձնէ, անհն զեղծումները զայն զգուելի կ'ընեն. Նոր հարսացած զասակարգերը կը բողքին առանձնանորումներուն դէմ այն զասակարգերուն որ կը յաւակինին իշխանութիւնը ձեռքբերնին պահել, մտքերը՝ աւելի ազատ՝ կը գժկամակին հնուց հաստատած սկզբունքները առանց վէճի ընդունելու, բանավարականութեան ծայրաշեղութիւնը յառաջ կը բերէ հակագդեցութիւնն մը որ կը յայանուի, թէ՛ կերակրութեամբ զիտական ոգւոյն, որ հետամուս է ոչ թէ պատճառաբանութեանց այլ իրզութեանց, եւ թէ՛ շատոնց ի վեր զայտուած զգայնութեան մը յորդումովը: Լուս որում միեւնոյն պատճառները յեղափոխութեան մը ծնունդ կուտան թէ՛ Ֆրանսայի եւ թէ՛ ծափոնի մէջ, երկու երկիրներուն մէջ ալ այդ յեղափոխութիւնը միեւնոյն արգելները կ'արտաքի. Պուրապոններն ու Թորուկավաները իրենց գումը կը կորսնցնեն, աւատականութեան վերջին նշմարները կ'անհետունան, հոգերուն մեծագոյն մասը գեւզացիներուն ձեռքը կ'առցի, նահանգներու նին բաժանումնն կը յաջորդէ վիճակներու (Département) բաժանում մը, խորհրդարանական բեմիմը կը համաստուի, օրինագրուի կը հրատարակուին, որում ընկերութիւնը պիտի կերպարանափոխն ուամկավարական ուղղութեամբ: Միան թէ՛ ֆրանսական յեղափոխութիւնը Յունաստանի եւ Հռոմի հան-

ԲԱԱՆԿԱՐ (Հոգուզափ)
(Քաղջ Revue Universelle)

Երու ճաշակը Երկու կէտի մէջ միայն Ճափուրապետական կը տարերի Ֆրանսային, ուրիշ ժողովուրդներու հետ այլ եւս յար-րիութիւն չի պահպանուի բատատուած քանի մը Զինացի եւ Հոլմանտացի վաճառականներու միջոցով. Քանի մէջ դուրս, աւատական ազնուականները կը շարունակեն իրենց աւատները կառավարել Կերպունական իշխանութեան քառական տակ: Ժ. դարուն, բացաձակապե-

(Եարտւնակելի)

Ա. Մ. Ջ. Չ. Լ. Ի. Ի. Բ.